

PŘEHLED

41

cena 2,- Kčs

pátek 4.12.1992

V 41 PŘEHLEDU SI
MŮŽETE PŘEČÍST:

ČLÁNEK S.MILOŠE
O PORTÁLU ZE ZÁMKU

str.3

RADY Z VALAŠSKÝCH
ATHÉN

str.4 - 5

K 80. VÝROČÍ OBJEVU
JESKYNÍ

str. 6

OBCHODNÍ DŮM BEČVA

str. 7

VESELÝ KOUTEK
PŘEHLEDU

str.10

OD OBI LÍ K ÚNORU 1948

Bývá zvykem, že k určitému datu se zalistuje v historii a pak se nashromáždí několik údajů nebo údalostí, které se k onomu datu vztahují. Začal prosinec a pro historii naší země je zajímavý právě 1. den tohoto měsíce. 1. prosince 1947 na základě československo-sovětského jednání bylo dohodnuto, že Sovětský svaz dodá do Československa 200 000 tun pšenice, 200 000 tun krmiv a zanedlouho dalších 200 000 tun pšenice, aby tak pomohl naší zemi snížit nebezpečí hospodářské krize. Tento údaj jsem převzal z učebnice dějepisu staré přes dvacet let. Po desítky let dostávaly generace ve školách tento údaj s patřičným komentářem, jakého přítele v Sovětském svazu máme. Co však přecházelo této na první pohled velkorysé pomoci?

Především na mezinárodním poli narůstala politická agresivita Sov. svazu. Začal se odklánět od zásad evropské politiky přijaté na Jaltské konferenci a svět se pomalu dostával do etapy studené války. Stalin sice ujišťoval našeho Gottwalda, že nic nenamítá proti

vnitropolickým odlišnostem na cestě svých spojenců k socialismu, ve střední a vých. Evropě ale současně začal jejich sovětizace. A to docela brutálně.

V naší zemi ještě navenek zůstává formální demokracie. Amerika v této době vyhlásila (březen 1947), že existují pouze dvě kategorie států: demokratické nebo o demokracii usilující na jedné straně a totalitní na straně druhé /Trumanova doktrína).

Naši politikové z roku 1947 se domnívali, že mohou hrát úlohu prostředníka ekonomických vztahů mezi Sověty a Západem, přičemž si zachováme výjimečné postavení díky přetrvávajícím ekonomickým vztahům a vazbám s rozvinutými západními státy. V červnu 1947 vystoupil americký státní tajemník George Marshall na univerzitě v Harvardu se svým plánem hospodářské pomoci Evropě, jímž se nabízela pomoc všem evropským státům, které usilovaly o obnovu svého válkou zničeného hospodářství. Nabízená pomoc byla velkorysá a štědrá, dokladem je Německo, které díky americké pomoci doslova v rekordním čase povstalo z trosek (říkalo se tomu německý hospodářský zázrak).

Jestliže prezident Truman rozdělil svět na blok demokracie a blok totality, pak Marshallův plán nabízel Evropanům (tedy i nám), do kterého z nich chtějí vstoupit.

Československá vláda včetně komunistů(!) reagovala na Marshallovu nabídku nadšeně, viděla v tom báječné řešení našich obrovských hospodářských potíží. Jenže Evropa je už z velké části pod kontrolou Sov. svazu. Ten Marshallův plán odmítl hned v červnu, po něm postupně odmítaly ostatní závislé země, přestože např. Jugoslávie a Poláci rovněž měli velký zájem. Nás si Stalin pozval do Moskvy osobně a delegace vedena Gottwaldem dostala od Stalina takovou sprchu, že účast na Marshallově plánu dodatečně odmítla. Svět, zejména USA zůstal v úžasu nad nepochopitelností našeho postupu. Ministr zahr. věcí Jan Masaryk tentokrát otevřeně po návratu řekl: „Jel jsem do Moskvy jako ministr nezávislého státu a vrátil jsem se jako Stalinův pacholek“. Bylo to 12. července. Masaryk dal své zklamání i nálady ze Stalinova chování a jednání zřetelně najevo, zato Gottwald se nikdy asi nikomu nesvěřil s tím, jakými výčitkami a výrazy ho Stalin v soukromém rozhovoru asi zahrnul. Cíle Moskvy byly jasné. Stalin se obával, že Amerika svou pomocí přetáhne státy střední a východní Evropy do svého politického a hospodářského vlivu, vymaní je tak z vlivu sovětského a Sověti přijdou o zisky stávající i budoucí.

Přišel pozim 1947 a hospodářská situace Československa nabývala tragických rozměrů. V zemi narůstala nespokojenost, způsobená nepříznivým hospodářským vývojem. Znárodněné podniky byly neefektivní, výrobky nemohly konkurovat na zahraničních trzích. Zemědělská produkce se octla hluboko pod předválečnou úroveň, krizí prochází hospodaření v pohraničních oblastech. Zásobování vázlo a situaci komplikuje obrovské sucho. Tehdy jsme jednali o možnostech nákupu pšenice v Kanadě. Ale její ochota a nabídka výhodného nákupu vyzněla naprázdno. „Zachránit od smrti hladem“ nás směl (ovšem za naše peníze) jen Sovětský svaz, ač obyvatelé této země trpěli bídou a nedostatkem jak nikdo na světě už od dob stalinského budování socialismu (viz např. kolektivizace zemědělství v SSSR koncem 20. tých let, která zahubila hladem miliony ruských rolníků, což zejména na Ukrajině působí neuvěřitelně).

Aby naše poslušná láska dostala patřičnou podobu, zorganizoval Václav Kopecký grandiozní manifestaci davů, která na Staroměstském náměstí vyjadřovala poděkování národa za to velké sovětské dobrodiní.

Sovětskému svazu se obilní pomoc „hodila i jinak. To už byl únor 1948, když do Prahy náhle přijel Valerian Zorin, bývalý velvyslanec SSSR v Praze. Prý coby náměstek ministra zahraničí k nám (kromě toho se měl zúčastnit nadcházejícího sjezdu SČSP a hlavně měl podle všeho dohlížet a ovlivňovat vlastní únorové akce Gottwaldova KSČ). Různé výklady tvrdí, že Zorin nabízel Gottwaldovi vojenskou pomoc při puči, že už tehdy měl Sov. svaz zájem na umístění svých jednotek na československém území. Jedno je jisté. ČSR měla geopolitický, hospodářský i vojenský strategický význam pro Moskvu. Takový, že nechtěla nic jiného, než vazalství Prahy pod spolehlivou správou komunistů podle východního vzoru. A za to těch 600 000 tun obilí stálo a Stalinovi vůbec nevadilo, že to v jeho zemi zaplatí hladem další desetitisíce lidí.

Z dob totality si všichni pamtujem 12. prosinec - datum uzavření smlouvy o vzájemné pomoci a o přátelství mezi ČSR a SSSR.

Byla to velká Benešova chyba z r. 1943. Co nám tato smlouva přinesla, by byla zase další kapitola.

NAŠE MĚSTO

3

Po přečtení článku „Naše Město“

v Přehledu č. 40 z 27.11.1992 jsem se podívil, jak nepřesné a zkreslené informace nám předložil redaktor Přehledu pan Helcl. Tímto článkem bych se pokusil tyto informace upřesnit.

Nejistý osud původního zámeckého portálu, který měl být po nahrazení kopií znovu osazen v nádvoří zámku vedle hlavního schodiště, se začal psát dnem 1.7.1992. V ten den se uskutečnilo jednání přímo v zámku. Za městský úřad přítomná pani Thielová, za PÚ Olomouc Dr. Mlčák, dále pan architekt Machala a pan Zbyšek.

Byla provedena prohlídka a zároveň kolaudace osazené kopie. Až na jednu výhradu byla práce posouzena jako kvalitní. Přesto již při pohledu z dálky nemá portál plynulý oblouk. Při pohledu z blízka a porovnání s původním originálem vidíme, že motiv vejcovce, který lemuje oblouk není proveden přesně, a je celkově hranatější. Takových nedostatků se dá na kopii najít více. Tyto závady jsou dnes, kdy je kopie již hotova těžko odstranitelné a jsou vizitkou nepřesné práce sochaře, který kopii zhotovil, a asi správně předpokládal, že si takových maličkostí nikdo nevšimne. Z tohoto důvodu je dnes zvláště důležité zachovat původní portál jako celek, abychom měli do budoucna představu jak původní portál vlastně vypadal.

Takže 1.7.1992 bylo po podrobné prohlídce původního portálu Dr. Mlčákem konstatováno cituji: „požadovaná rekonstrukce a znovusestavení celého portálu je z dokumentárního a finančního hlediska neúměrná předpokládanému výsledku“ - konec citátu! Proto navrhl, aby byly z původního portálu vybrány pouze 3 kusy a tyto po restorování osazeny do zdiva. Jak by asi tato torza roz-

troušeně zalděná vypadala si můžete udělat představu sami. Důležitou poslední větu ze zprávy opět cituji přesně: „Použití ostatních fragmentů je v plné kompetenci investora“. Takže pan Dr. Mlčák, památkář tělem i duší, zbytek těchto původních kusů, které jsou mimochodem mnohem cennější než celá nepovedená kopie, věnoval neodborníkům, ať si s nimi dělají co chtějí, třeba použijí na obrubníky, jak píše pan Helcl.

Pan architekt Machala projevil přání - kdyby město náhodou nevědělo co s těmi kusy bude dělat, že by si je vzal jako surovinu na další zpracování. Tedy přesný opak toho co tvrdí pan Helcl. Z toho vidíme, že nikdo z Městského úřadu zbylé kusy panu arch. Machalovi nenabízel. Tuto informaci jsem získal asi týden po tomto jednání přímo od paní Thielové. Hned na místě jsme se s pracovníky odboru školství a kultury dohodli, že portál se musí za každou cenu zachovat celý, a uvažovali jsme, kam tyto fragmenty uložit. Místo, kde v té době ležel, bylo naprosto nevhodné. Byly složeny na hromadě v nádvoří zámku. Bylo riziko, že při stěhování Jednoty by se mohly některé kusy stát ozdobou něčí zahrádky, nebo skončit na smetišti. Při náhodném setkání s Dr. Gardovským jsem se zmínil o osudu zámeckého portálu. Divil se, jak může památkář vůbec takto rozhodnout. Během rozhovoru přišel na nápad, že by bylo možné tento portál vystavit jako celek na hradě Helfštýně, aby si jej mohli návštěvníci prohlédnout jako významný článek moravské renesance. Poradil jsem mu, aby se domluvil přímo s pracovníky MÚ, jestli by portál na tyto účely zapůjčili. Došlo k jednání s panem místostarostou ing. Ježíkem. Po kladném vyjádření všech složek dostala paní Štěpánková pokyn, aby tuto záležitost dotáhla ke konečnému výsledku, který již známe. Portál byl 4.11.1992 pře-

vezen na hrad Helfštýn, kde bude na I. nádvoří sestaven jako součást expozice hradu. V případě, že se v Hranicích najdou peníze na restauraci a důstojné umístění portálu, bude převezen zpět. Za sebe mohu říci, že se mi ulevilo, když jsem se dověděl, že je portál odvezen na bezpečné a vhodné místo.

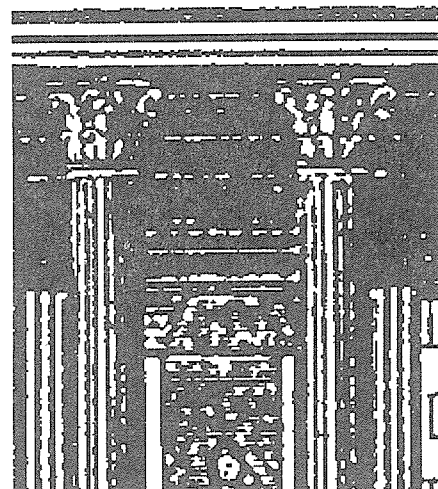
Jako důkaz, že to s těmi pracovníky MÚ není zas tak strašné uvedu jiný příklad:

Spolu s ing. Kúrovcem, který pracuje na odboru výstavby - úsek historického jádra města jsme doslova ze sutin a částečně ze smetiště na jelením vrchu zachránili a uložili pískovcový portál z domu č.p. 261 v Komenského ulici, který se v měsíci září boural. Tento portál z přelomu 18. a 19. století ještě není tak starý, aby byl uveden jako památka, a proto byl ponechán svému osudu.

Myslím si, že už i takové architektonické články mají svoji cenu a mohou se v budoucnu uplatnit jako stylové doplnění staveb v areálu historického jádra.

Ne že bych neměl výhrady k práci a činnosti pracovníků Městského úřadu, ale zrovna v tomto případě pan Helcl dokonale obrátil celou situaci naruby.

Stanislav Miloš

VYNUCENÁ ODPOVĚĎ

Pan Stanislav Miloš prokazuje Hranicím neocenitelnou službu. Opravdu nezištně a obětavě se snaží o zachování co nejvíce původních památek jakéhokoliv druhu. Osobně zachraňuje památky i ze smetiště. Především jeho zásluhou byl renesanční portál zachován. To je co říci, před jeho snahou klobouk dolů. To jsem chtěl napsat, hlavně proto, že tyto skutečnosti ve svém článku pan Stanislav Miloš ze skromnosti neuvěděl.

K jeho obsahu, ale musím dodat několik vysvětlujících údajů. Svůj článek jsem napsal na základě rozhovoru s pracovníky muzea. Navíc jsem stále přesvědčen, že portál nebude nikdy na Helfštýně možné umístit tak, aby zůstal zachován. Jednak tam nepatří, za druhé během několikátých let se na jeho postupné zkáze podepíše rukou společnou návštěvníci a počasí. Každý soudný člověk ví, jak dopadne portál uložený ve svahu na prvním nádvoří. Navíc toto potvrdil i pan Miloš při návštěvě redakce. Samozřejmě jeho snahou bylo portál zachránit a to se zatím podařilo výše uvedeným způsobem. Osobně se domnívám, že portál měl zůstat v Hranicích a mohl se například osadit v nádvoří radnice. Kde vzít na to peníze? I v Hranicích je několik dobře prosperujících stavebních firem.

-Oli- □

VÝZVA

ČSČK v Hranicích pořádá ve dnech 9.12. od 9 hod - 15 hod v místnosti u Slávie ve dvoře sběr zimního ošacení a zimní obuvi pro humanitární účely. Prosíme občany, aby věci nosili čisté a v igelitových pytlích.

Děkujeme.

KLUB ZDRAVÍ DĚKUJE

Psychiatrická ambulance v Hranicích srdečně děkuje základní umělecké škole a městské knihovně za kulturní náplň předvánočního Klubu zdraví. Na pořadu vánoční besídky bylo vystoupení žáků základní umělecké školy J. Dujkové, Z. Filipa, Z. Grmelové, A. Langošové, O. Libosvára, P. Skácela, K. Sudoměřické a V. Thielové, kteří předvedli krátké skladby mistrů na různé hudební nástroje. Klavírní doprovod zajistily paní učitelky V. Holešovská a J. Procházková. Náš dík patří též učitelům, kteří žáky připravovali, a sice paní M. Láskové, která koncert také uváděla, L. Heiderové, V. Holešovské, R. Plachému, E. Vývodové a J. Vývodovi. Pásmo hudby bylo uprostřed vystředáno blokem vánoční poezie v přednesu ředitelky městské knihovny v Hranicích, paní E. Pírkové, a její spolupracovnice, paní M. Jemelkové, jimž rovněž upřímně děkujeme. V neposlední řadě děkujeme panu M. Chudovi, řediteli základní umělecké školy v Hranicích, který velmi ochotně nabídl naší ambulanci jak zajištění programu, tak i sál, kde se besídka konala /bezplatně/.

Celý pořad byl velice působivý, citlivě přednesený, všichni účinkující byli pečlivě připraveni a vytvořili velmi pěknou předvánoční atmosféru besídky. To není jen názor můj a našich sester, ale řeklo mi to i několik našich klientů, s nimiž jsem po besídce hovořila.

Psychiatrická ambulance si nesmírně váží všech, kteří nám pomáhají vytvořit náplň Klubu zdraví. Klub zdraví je jednou z forem psychiatrické rehabilitace a psychoterapie a pro zdravé občany formou psychohygienické relaxace. Psychiatrická ambulance sice dosud postrádá sponzora, který by pomohl financovat zamýšlené zlepšení jejích servisních služeb ve formě pracovní rehabilitace /např. chráněné dílny/ nebo oddělení s denním provozem, ale podařilo se nám v průběhu roku existence Klubu zdraví najít již řadu

dobrovolníků, kteří nám pomáhají zkvalitnit ty možnosti léčby, které můžeme za stávajících podmínek poskytovat. Všichni účinkující v našem Klubu zdraví jsou tedy vlastně svým způsobem našimi sponzory. Proto ještě jednou jménem naší ambulance i jménem našich klientů mnohokrát děkujeme. Psychiatrická ambulance všem svým klientům a příznivcům přeje příjemné vánoce a šťastný nový rok.

MUDr. Helena Kučerová □

RADY Z VALAŠSKÝCH ATHÉN

(Rozhovor s vedoucím M-klubu ve Valašském Meziříčí)

Celá kulturní obec severní Moravy ví, že Valašské Meziříčí je opravu kulturní baštou. Na akce, které pořádá tamní Kulturní zařízení, se sjíždějí mladí lidé z Jičínska, Vsetínska, ale i Hranicka. Domnívám se, že práce M-klubu se může stát inspirativní i pro kulturní střediska a zařízení v našem městě, a proto jsem požádal o rozhovor vedoucího M-klubu, Karla Prokeše, který má na bohatém kulturním životě „Valmezu“ nemalý podíl.

Pane Prokeši, zkuste přiblížit našim čtenářům, co je základem úspěchu vašeho M-klubu na kulturním poli?

Valašské Meziříčí bylo odedávna kulturním městem a dnešní činnost M-klubu navazuje na tradici, která se buduje již od šedesátých let. V našem městě je prostě dobře zaseto, ale i tam, kde je dobře zaseto, nemusí ještě vykvést. Tradice však otevírá dveře všem, kdo mají chuť něco dělat a díky tomu se ve Valmezu vytvořila výrazná rocková scéna. Zároveň se stále rozšiřuje okruh umělců, kteří mají chuť jezdit do Valašského Meziříčí, protože vědí, že to asi má smysl.

Jak balancujete na tenkém ledě ekonomiky?

Většinu akcí a koncertů platíme procentem z tržby za vstupenky. Výhodou je i vlastní kvalitní aparatura

tura se zvukařem, který dostává hodinovou mzdu. M-klub má kromě zřízců, kteří jsou placeni stejně jako zvukař a uklízečky, jen dva pracovníky s plným pracovním úvazkem. Tím druhým je můj kamarád a zástupce Jiří Nedavaška, který sem dojíždí z Valašských Klobouků. Restaurační provoz zajišťuje soukromník, který nám platí nájem. Samozřejmě jsme dotováni i městem. Jsme totiž součástí Kulturního zařízení, které má po patronátem kompletní prostory zámku Žerotínů i se Společenským klubem, budovu kina Svět a v současné době i zimní stadion. Ředitel a hlavní ekonom zařízení pak rozdělují podle potřeb finanční prostředky, včetně těch, které získají z pronájmu prostor v budově zámku soukromníkům. Bohužel největší část těchto prostředků je nutno investovat do nejnutnějších oprav zámku.

Mám-li být konkrétní, v letošním roce máme zatím skluz asi 4 000,- na programech, což není mnoho. M-klub funguje nejen jako pořadatel, ale jsme i agenturou zaměřenou na managering hudebních skupin - dříve Mňága a Žďorp, Betula pendula, nyní především Ciment, opavská Yaba a olomoucký Modrás. Agentura má schodek asi 65 000,- Kčs. V něm jsou však zahrnuty i mzdy stálých zaměstnanců M-klubu.

Nejvýraznější mínusový deficit tvoří provozní náklady - 165 tisíc Kčs. Výnos z pronájmu, komerčních akcí a činností agentury činí cca 23 tisíc Kčs.

Jak se vám daří zajišťovat kapely ze zahraničí a další zajímavé hosty?

Časem jsem si v této branži samozřejmě vybudovali důležité konexe - emigranty, kteří mají chuť se vrátit do své vlasti. Druhou cestou je spolupráce s agenturami - konkrétně pražským AZYLEM, nebo například ANK z Teplic. Ale jsou i jiné cesty.

A co vstupné?

Ceny špičkových pořadů se pohybují kolem 45,- Kčs, ale pokud je to jen trochu možné snažíme se ceny vstupenek maximálně snižovat. U koncertů kapel běžně na 15,- nebo 20,- Kčs. Návštěvníci k nám nechodí „jako do hospo-

dy“, ale na programy (i když restaurační provoz po programech funguje do 24.00 hod) a samozřejmě si vybírají.

Které druhy pořadů jsou ve všem klubu nejvíce vyhledávány? Asi jako všude jsou největším lákadlem bigbitové koncerty. I když kupříkladu metal u nás moc nejede. Spíš takové intelektuálnější věci. Ale plno mívají i pražští punkeři SPS a samozřejmě místní hvězdy - Mňága a Žďorp, Ciment .. Divadlo není výdělečnou činností, ale ukázalo se, že při dobré propagaci může na představení divadla SKLEP přijít 500 lidí. Jinak se snažíme zařadit divadelní představení mezi programy takových akcí, jakou je třeba Moravský festival poezie, kde je návstěvnost zajištěna přičemž jsou tato představení přístupná i široké veřejnosti. Je však třeba pořádat i akce ryze obchodního charakteru. Proto jsou například páteční a sobotní večery vyhrazeny pro diskotéky.

A jak by zněla rada pro méně úspěšná, či začínající kulturní zařízení, která si chtějí udržet návštěvníka a neprodělat?

To je velice těžká otázka. Začínající jsou možná ve výhodě, nemají co zkažit. My jsme srovnávání s předchozím vedením klubu, nebo také s tím, co jsme dělali před třemi, či pěti lety.

„Pokud není ve městě silné kulturní zázemí, je třeba nejdříve citlivě vysondovat zájem. Záleží samozřejmě i na reklamě, ale v momentě, kdy divák zjistí, že je to podvod, reklama ztrácí účinnost. Idealisté, kteří odsuzovali komerci, si musí uvědomit, že obchodní

měřítka jsou stále tvrdší a na kulturu si budeme muset umět vydělat. Otevírat klub s přesvědčením, že ho užívají pouze uměleckými pořady, považuji za poněkud pošetilé.

Mohl byste to konkretizovat na Hranice?

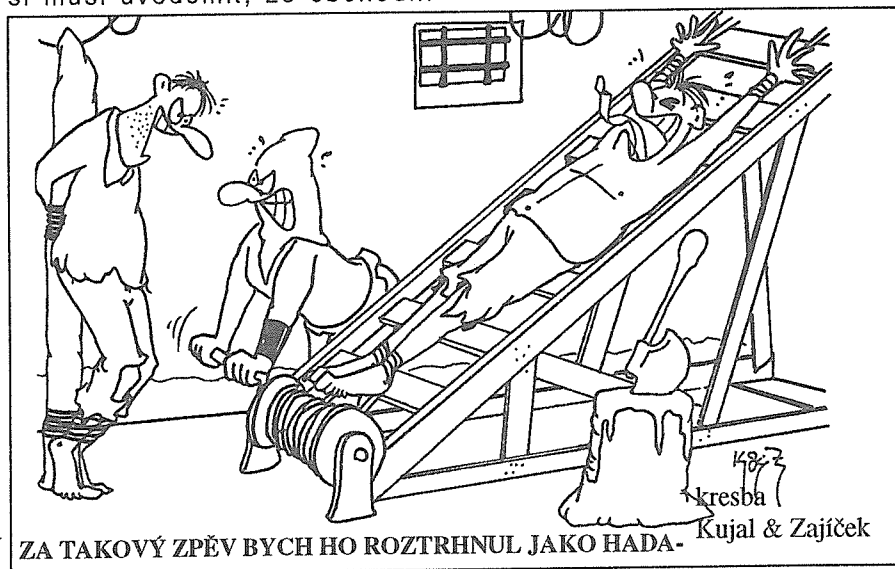
Hranice a místní podmínky moc neznám, nevím, zda je na co navázat. Mám v paměti jakýsi folkový festival v tamním letním kině, který jsem asi v šestaosmdesátém roce navštívil, a dosti výrazné kulturní aktivity, výstavy a tak podobně, které probíhaly v teplických jeskyních... Možná to s kulturou v Hranicích moc nesouvisí, ale mně to regionálně splývá. Mám několik přátel, kteří z Hranic pocházejí, moje žena v Hranicích studovala. Z jejich vyprávění jsem vytušil, že boj o hranického diváka bude těžší, než jindě. Existují asi dvě základní možnosti. Specializovat se na žánrový klub, nebo vsadit na široký záběr pořadů. Dramaturgie však musí mít nějakou vnitřní logiku, jakousi pojivou filozofii, protože v chaosu se divák nevyzná.

Tento rozhovor je určen všem lidem se zájmem o kulturu v našem městě, a především těm, kdo mají kulturu jakéhokoliv druhu do naší „barbarské Sparty“ dovážet. Doufejme, že milovníci kultury v Hranicích se už brzy dočkají doby, kdy o svém městě nebudou muset především svým přátelům a známým odjinud říkat:

„V našem městě zdechl pes“.

VFj.

□

ZA TAKOVÝ ZPĚV BYCH HO ROZTRHNUL JAKO HADA-

Kujal & Zajíček

Z HISTORIE

K 80. VÝROČÍ OBJEVU ZBRAŠOVSKÝCH JESKYNÍ

Libor Morocz

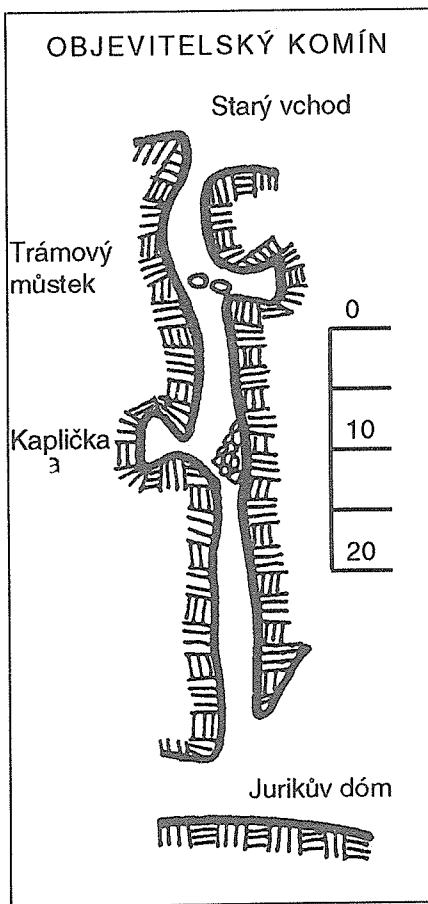
Koncem posledního měsíce tohoto roku tomu bude již osmdesát let od onoho památného prosince 1912, kdy bratři Josef a Čeněk Chromí ze Zbrašova u Hranic našli vchod do dnešních aragonitových jeskyní. Nebudu čtenářům popisovat přírodní krásy jeskyní, ale omezím svůj příspěvek jen na vylíčení některých zajímavostí okolo objevu.

Objev Zbrašovských aragonitových jeskyní byl učiněn v období klasické éry moravské speleologie reprezentované v té době objevy K. Absolona a jeho spolupracovníků v Moravském krasu. Ty byly snad inspirací pro Josefa Chromého /1869 - 1943/, jeho bratra Čenka a četné další explorační Hranického krasu. Tak před první světovou válkou přibýly k Černotínským jeskyním, objeveným r. 1866 a později z části zničeným těžbou vápence, další podzemní prostory na druhém břehu Bečvy.

Již v druhé polovině 16. století některé přírodní úkazy napovídaly, že nitro kopce, zvedajícího se nad teplickými lázněmi, ukrývá své tajemství. Zaslouhou Tomáše Jordána z Klausenburku /1539 - 1586/ se dovídáme z jeho „Knihy o vodách hojitelných neb teplicech moravských“ /Olomouc, 1580/ o snaze Jana Kropáče z Nevědomí, tehdejšího majitele hranického panství, najít původ teplé kyselky. Stalo se tak v roce 1570, kdy Kropáč nařídil vylámat skálu v blízkosti lázně /za dnešním lázeňským domem Bečva/ a při této práci se dělníkům podařilo prolomit otvor do pukliny, která měla souvislost s nynějšími jeskyněmi. Z dutiny se vyvalil plyn, na jehož účinky doplatil životem jeden z poddáných, jenž se ho nadýchal. Poté byla nebezpečná díra zasypána. Nedaleko byla ještě jedna skalní dutina, v níž se držel nebezpečný plyn. Také později se jiní autoři zmiňují o nebezpečné jeskyňce, např. Hertod r. 1669, Nesrsta /1820/. G. Wolný v I. svazku místopisu

„Die Markgrafschaft Mähren“ /Brno, 1835/ píše, že ještě před pár lety byla za lázeňským domem malá napolo zasypaná jeskyňka, obdoba známé italské Psí jeskyňe /Grotta del Cane/, v níž menší zvířata hynula. Dokonce ještě v roce 1877 v hranických novinách Weisskirchner Wochenblatt píše M. Růžička o plynu /Aer fixus/, jenž uniká z rokle u lázní a usmrcuje tam zbloudilší drůbež.

Záhadný původ plynu - kyslíčnicku uhličitého - se však podařilo zjistit až v

roce 1913. Na podzim předchozího roku začal zbrašovský starosta, krejčí Josef Chromý, s lázeňským mistrem J. Potůčkem prokopávat jeskynní vchod na obecním pozemku pod strání „Podkučí“, což měl v úmyslu již před lety, kdy si všiml zejících otvorů ve vápencových skaliskách na levém břehu Bečvy. Pro nemoc musel tyto práce přerušit na tři měsíce a potom v nich již nepokračoval, ale věnoval pozornost jinému místu. V obecním lomu Na Baránce, skalnatém vápencovém výběžku zbrašovského kopce, narazili totiž dělníci na nenápadný

otvor, pouhou štěrbinu 1,5 m dlouhou a 15 cm širokou. Teplý vzduch, jenž vyrážel ze skalní trhliny, se v mrazivém ovzduší srážel v mohutný, již zdaleka viditelný sloup. Kýžený vstup do podzemí byl nalezen!

Po namáhavé práci s rozšířením otvoru se spustili zvědaví výzkumníci do podzemí. Objevili komín, který sahá do hloubky téměř 58 m. Až do nalezení nového vchodu jej zdolávali odvážní badatelé, sdružení ve „Sboru dobrovolných zbrašovských havířů“, po soustavě žebřů. Od povrchu byl spuštěn první žebřík do hloubky 9 m, kde chodba zahýbala na východ. Po šikmém trámovém můstku následoval další žebř. Visel svisle až do hloubky 22 m. Zde se sešlo po kamenité třísťi o 5 m hlouběji, kde se nachází jeskyňka „Kaplíčka“ /4 m dl., 2 m šíře, skoro 6 m výšky/, s nádhernou sintrovou výzdobou. Před vchodem do Kapličky je úzký otvor, jímž se proniklo k dalšímu žebříku. Ocitneme se ve svislém komíně, který byl pracně uvolněn. Přístup do něj ucpávaly ohromné balvany, hlína a suť. Zbytky jsou zde doposud. Odtud se po svázaných žebřících sestupovalo do hloubky 23 m až na dno Jurikova dómu.

Objev jeskyně přilákal četné zvědavé zájemce o práce v podzemí. Byl vyzván i dr. Absolon, aby prozkoumal jeskyni nad Teplicemi, ale pro zaneprázdnění vlastními výzkumy vyslal do Hranic asistenta J. Lose. Ten sepsal a nechal otisknout r. 1913 krátkou zprávu o prohlídce komína až po „Kaplíčku“, více tehdy počátkem dubna nebylo známo. První publikovaná zpráva v místních „Hlasech z Pobečví“ byla jen o měsíc starší a psalo se v ní o dosažené hloubce 28 m.

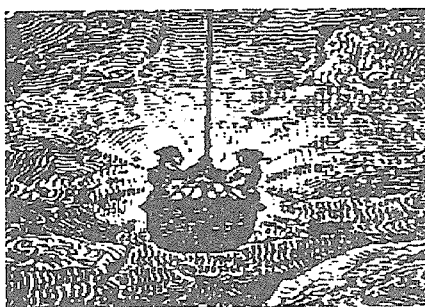
Nevšední zájem o jeskyni měl i hranický rodák, profesor pražského německého gymnázia, dr. Rudolf Kowarzik, údajně odborník v oboru geologie. Přidružil se k dobrovolníkům a pomáhal i při obtížných a nebezpečných pracích. R. Kowarzik pak sepsal dva články o jeskyni. První byl publikován v německy tištěném zeměpisném časopise „Deutsche Rundschau für Geographie“, vydávaném ve Vídni a Lipsku, roč. 35/1913, s. 420 - 421, s názvem „Über eine neuentdeckte Höhle

bei Mährisch Weisskirchen“ /O nově objevené jeskyni u Hranic/. Druhý měl nadpis „Ein neuentdecktes Gegenstück zur Hundsgrotte bei Neapel“ /Nově objevený protějšek k Psí jeskyni u Neapole/ a otiskl jej v Lipsku vydávaný ilustrovaný týdeník „Prometheus“ spolu se třemi snímky fotografovanými uvnitř komína. V prvním článku hned v úvodní větě dr. Kowarzik pokřtil zbrašovské návrší Baránku na „Kaiser Franz Josefs Höhe“ a jeskyni, nynější Jurikův dóm, pojmenoval taktéž po tehdejších mocnání na „Kaiser Franz Joseph Höhle“. Napsal, že si vyhrazuje uvést novou jeskyni pod jménem Jeskyně císaře Fr. Josefa do literatury. Profesor připojil i náčrtek znázorňující půdorys podzemní prostory s vyznačenými výskyty kysličníku uhličitého, větší část jeskyně označil jako „Sál“ a její jihovýchodní výběžek „Pius dom“.

Zmíněná stať, zejména věta o pojmenování jeskyně, pobouřila bratry Chromé tím, že se tak stalo bez souhlasu objevitelů natolik, že ukončili s

jejím původcem veškerou spolupráci a na jeho osobu se snesla nemilosrdná kritika v listu „Hlasy z Pobečví“. Po Kowarzikově činu se objevitelé rozhodli pojmenovat první objevenou velkou podzemní prostory „Jurikova jeskyně“ a později, na podnět A. Bočka, jeskynního badatele, upravili název na „Jurikův dóm“. Připomeňme si, že Ant. Boček /1880 - 1955/, předseda Jeskynní sekce při brněnském přírodovědeckém klubu, vypracoval r. 1925 plány a projekty, podle nichž se v té době ve Zbrašovských jeskyních pracovalo.

/pokračování příště/ □

POTŘEBUJETE Š A N C I ?

Hledáme zodpovědné lidi, kteří nejsou spokojeni se svými příjmy.

Firma K-VIDEO

tel.: 0653-7277

8.00 - 9.00

20.00 - 21.00

Každé úterý pořá-

dáme v salóнку

restaurace

QUATRO (Ostrý
roh) v blízkosti hra-
nického náměstí
v 18.00 hodin infor-
mační setkání

O B C H O D N Í D Ů M B E Č V A

Hranice se dočkaly. Konečně je v našem městě otevřen opravdový obchodní dům. S příkladným názvem Bečva. Navíc tento obchodní dům má ideální polohu. Osobně mě při návštěvě zarazila až přílišná strohost při řešení interiéru. V celém prostoru převládá šedá barva od chodeb a schodiště až po jednotvárné řešení samotného prodejního prostoru. Jeden velký klad však dům má, a to je prostor. Co se týká sortimentu zboží a jeho skladby na to nejsem odborník, a proto jsem se raději zeptal přímo kupujících, jaký je jejich první dojem.

-Technik, 45 let

Je to dobře, konečně se dá nakupovat všechno na jednom místě

-Jeho paní (věk neprozradila)

Zatím se mi tu líbí, jenom to schodiště ne.

-Důchodkyně 68 let

Jsem ráda, ale myslela jsem, že tady budou ty schody, co jezdí. Pro moje nohy to chození tady není.

-Slečna, 18 let

Je to hrůza, žádné pořádné zboží, vypadá to jako v second handu. Čekala jsem mnohem víc. Moc se mi nelíbí ani úprava prodeje.

-Muž 52 let

Já tomu nerozumím, chodím nakupovat s manželkou. Funguju jako nosič.

-A jeho paní.

Jsem ráda, město takový obchodník potřebovalo. Časem se uvidí, jak bude zásobován.

-Student, 18 let

Přišel jsem se jenom podívat, tak zatím nevím.

-Sekretářka, 32 let

Čekala jsem, že tady bude více kvalitního zboží, zatím není moc výběr.

-Dělník, 29 let

Co já vím, je to dobrý.

-

Referentka, 45 let

Moc se mi to tu nelíbí, člověk musí stále chodit po schodech.

Výběr tady sice je, ale chybí pestřejší nabídka jednotlivých sortimentů. Od všeho jenom něco.

Jak bude obchodní dům občanům sloužit, se časem ukáže. Především bude záležet na jeho provozovateli. Jedno je jisté, Hranice mají svůj obchodní dům. O tom, jestli nezůstane jenom u tohoto obchodního domu, nic moc nevíme. Radnice jednala sice s několika firmami, po městě koluje fáma o luxusním domě záhadného pana Malíka, který skupuje domy a ne jenom v Hranicích. Možná se to jednou dozvíme z financovaných novin radnice. Přehled se pokusí některé věci kolem obchodních domů pro své čtenáře zjistit.

Poznámka: Rádi zveřejníme, vážení čtenáři, vaše vlastní postřehy.

Oli □

Z BLOKU MĚSTSKÉ POLICIE

Dne 24.11.1992 asi v 16.00 hodin došlo na hlídaném parkovišti na Masarykově náměstí k odcizení autoantény umístěné na jednom ze stojících vozidel. Po pachateli se pátrá.

Ve středu 25.11.1992 zasahovali strážníci městské policie hned dvakrát.

Asi v 18.30 hodin si nebezpečně „prohlížela“ výklad jednoho z obchodů na Masarykově náměstí skupinka tří mladíků. Ti byli napomenuti a vykázáni z náměstí.

Podruhé to byla opět skleněná výloha, tentokrát ovšem už rozbitá. Neznámý pachatel se pokusil dostat do objektu prodejny optiky na ulici 28. října. Díky duchapřítomnosti občanů bydlících v domě, kteří ihned na místo přivolali hlídku, nebylo žádné zboží odcizeno. Na místo byla také přivolána Policie ČR.

28.11.1992 došlo opět po krátké době k poškození výplně vchodových dveří domu č.p. 93 na Masarykově náměstí. Pachatelem byl A.K., který se ve 2.20 hod. snažil tuto skleněnou výplň propknout.

Sobotní večer byl pro některé obyvatele sídliště na Nové ulici až příliš hlučný. Přivolaná hlídka řešila rušení nočního klidu a narušování občanského soužití. Výtržnosti se dopustila nevelká společnost, která oslavovala svátek v bytě jedné zde bydlící ženy.

Prostranství a telefonní budku na Masarykově náměstí si někteří „návštěvníci“ herny TAROK pletou s veřejnými záchodky. Dne 21.11.1992 okolo 22.00 hodin to byl voják základní služby hranické posádky a 30.11.1992 v 18.45 hod. mladý muž romského původu.

Marti Lebduška
Městská policie Hranice

DRAŽBA

ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO „ROZVODÍ“ SE SÍDLEM V ČERNOTÍNĚ POŘÁDÁ 18.12.1992 V 15.00 HOD. V AREÁLU DRUŽSTVA VEŘEJNOU DRAŽBU DŘEVOOBRÁBĚCÍCH STROJŮ, KOVOOBRÁBĚCÍCH STROJŮ, ZEMĚDĚLSKÝCH MECHANIZAČNÍCH PROSTŘEDKŮ A STAVEBNÍCH STROJŮ.

PROHLÍDKA DNE 10.12.1992 A 18.12.1992 OD 13.00 HOD. DO 15.00 HOD.

VEŠKERÉ PODMÍNKY, INFORMACE A SEZNAM STROJŮ PODÁ PAN BOHÁČ ZDENĚK
NA TEL. ČÍSLE 0642/4011.

SOUDY KDYSI A DNES

V pondělí 30. listopadu ohlásilo novinové zpravodajství údaje o vyšetřování případu Vasilu Biřaka. Mimo zprávy o prošetření téměř 2000 svědků uvedla televize citaci pracovníka prokuratury pana Nechanického, že ač je pan Biřak už 75ti letý, je na svůj věk velmi čilý. Přesto, řekl pan Nechanický, by bylo nehumánní odsoudit tak starého člověka na 6 let do vězení. Není přece v této záležitosti nepochopitelné prohlásit, že nechceme být jako oni.

A teď údaje o něčem jiném, ač v mnohém podobném. V olomoucké věznici očekávali návštěvu. Na revizi měl tentokrát z ministerstva spravedlnosti přijít sám ministr Čepička. Skutečně ve stanovený den v 11 hodin dopoledne přišel.

Nechal si ukázat vězně. První v řadě asi 15 vězňů stál sedlák Bočan z Hranicka. Byl to mohutný přes 2 m vysoký muž. Čepičkovi na jeho dotaz sdělil, že byl odsouzen na 24 let (!) za to, že polámal žebro tajemníkovi MNV, který mu přišel vykoupit stroje do jeho statku. Následoval další Čepičkův dotaz: „Kolik je vám let?“ Po sedlákově odpovědi, že šedesát, následovalo škodolibé: „To se tedy musíte moc modlit k Pánu Bohu, abyste to mohl odsedět a nezůstal nám nic dlužen.“ Co vy na to, milí čtenáři? Jistě lze souhlasit s výrokem pana Nechanického, že nelze trestat stejně, ale myslím, že nikdo v této zemi nechce (především sami bývalí vězni z 50 tých let) týrání v samotkách, odpírání stravy a spánku, mlácení, nekonečné výslechy, což mělo v mnoha případech za následek nejen trvalé újmy na zdraví, ale leckdy i smrt. To byl nekonečně pestrý pracovní repertoár vyšetřovatelů státní bezpečnosti z minulosti. Ostatně dokumentů a svědeckých výpovědí je o tom dost a dost.

V současnosti jde však o spravedlivé potrestání všech viníků minulosti. Podle práva, podle zásad slušné společnosti. Nelze za vším udělat tlustou čáru. Tu čáru si lze také představit v podobě zmařených životů popravených, státní bezpečností umučených a pohraničnický postřelených občanů. Nebo v podobě desetitisíců protiprávně a absurdně odsouzených občanů, ukradení jejich majetku a útrap jejich rodin. Také těch mnohých, které odstavil normalizační proces z r. 1968-69.

Komunisté ještě donedávna říkali (a znám takové, kteří to tvrdí i dnes), že to byly omyly strany a strana to uznala. Jinak nic. Nic konkrétního. Ani slovo. Možná, že by dnešní obrozená KSČM měla, věrná tradici, zahájit podpisovou kampaň za spravedlivé potrestání svých stranických předchůdců, aby tak dokázala, že s minulostí opravdu nechce mít nic společného. Pak by i Vasil musel uznat, že si těch šest let zasloužil.

V článku použit výňatek z III. dílu knihy ŽALUJI autora Antonína Kratochvíla.

SPORT

KOPANÁ

HALOVÁ SEZÓNA ZAHÁJENA

! V neděli 29.11. byla ve sportovní hale SOU Sigma zahájena halová sezóna v kopané turnajem mladšího dorostu, který pořádal Českomoravský fotbalový svaz ve spolupráci s komisí mládeže fotbalového oddílu TJ Sigma Hranice. V hale se sice pořádal již před týdnem turnaj starších žáků Hranicka, ale to byla spíše záležitost náborová než prestižní. Ten správný turnaj s velkým T, jenž má tu správnou atmosféru a dramatickost byl rozehrán teprve poslední listopadovou nedělí.

Turnaje se zúčastnilo 6 družstev, které hrají dorosteneckou ligu nebo moravskoslezskou divizi mladšího dorostu. Turnaj byl náročný, neboť se hrálo systémem každý s každým 2x15 minut na branky 2x5 m. Kdo se turnaje zúčastní? TJ Vítkovice, Ostroj Opava, UNEX Uničov, VP Frýdek-Místek, Baník Havířov a domácí Sigma Hranice. Jednotlivé zápasy řídili rozhodčí MvDr. Vozák, Staněk, Dreiseitel a Hýža. Turnaj měl kvalitní úroveň a diváci sledovali výborné výkony mladých fotbalistů, o kterých v budoucnu určitě ještě uslyšíme. Vysoké nasazení, pohledné technické akce a překrásné góly, to byly atributy nedělního klání.

Největším překvapením celého turnaje bylo družstvo domácích, které pod vedením trenérů Bušiny a Krejčířika obsadilo nečekaně druhé místo a navíc podalo velmi kvalitní výkon. Tímto pěkným umístěním postupují mladší dorostenci Sigmy společně s celkovým vítězem turnaje - TJ Vítkovice do finále, které se koná 6.12.1992 v Hluku, kde se střetnou nejúspěšnější týmy kvalifikačních turnajů z celé Moravy a Slezska.

Jaké byly výsledky domácích chlapců?

Sigma Hranice - UNEX Uničov	12:0
VP Frýdek-Místek	9:1
Baník Havířov	4:2
Ostroj Opava	15:3
TJ Vítkovice	4:5

Tabulka turnaje:

1. TJ Vítkovice	5 5 0 0	34:19	10
2. Sigma Hranice	5 4 0 1	44:11	8

3. VP Frýdek Místek	5 3 0 2	25:25	6
4. Baník Havířov	5 2 0 3	22:19	4
5. Ostroj Opava	5 1 0 4	17:42	2
6. UNEX Uničov	5 0 0 5	15:41	0

O postup domácího družstva se zasloužili tito borci: brankáři Kožurko a Urban a hráči v poli: Kliment /celkem 11 vstřelených branek/, Juřica /8/, Frydrych /5/, Merten /5/, Masař /4/, Rada, Marodi, Hruška, Vrána, Dúlava, Doležel, Jedlička.

Redakce Přehledu našim mladším dorostencům blahopřeje a přeje mnoho úspěchů v Hluku.

NOBE

Halový víkend

Sobota 5. prosince
hala SOU SIGMA
Turnaj žen v halové kopané
Neděle 6. prosince
hala SOU Sigma

Turnaj starších žáků /8. třídy/.

Jak již bylo v předchozím příspěvku uvedeno, mladší dorost jede hrát finálový turnaj do Hluku. V neděli také sehrají turnaj starší žáci B /7. třída/ ve Vsetíně a mladší žáci C /4. třída/ v Třinci. Co bude za týden? To se dočtete v příštím čísle našeho týdeníku!

NOBE

HÁZANÁ

VELKÉ VÍTĚZSTVÍ MORAVY V PRAZE

IX. ročník INTERNACIONALES HANDBALL TURNIER OLD BOYS - LADIES proběhl ve dnech 28.11.-29.11. t.r. v Praze za účasti družstev z celé ČSFR a ARN. Ve věkové kategorii nad 40 let se představilo celkem 24 družstev, která hrála v sobotu ve čtyřech kvalifikačních skupinách. Ve sportovní hale pražské Slávie v Edenu nastoupilo rovněž kombinované družstvo složené z bývalých ligových hráčů Olomouce a Hranic. Po vítězství ve skupině lepším skorem před německým Bordesholmem předvedli v nedělním pokračování nečekaně dobrý výkon a postupně vyřadili Rožnov, loňského vítěze Rokycany a v moravském finále nakonec velmi silný a konsolidovaný tým Zlína, který porazil v semifinále pražské Bohemians až po „sedmičkové baráži“. Na tomto nečekaném a bouřlivě oslaveném úspěchu se

podíleli Pelíšek, Gogol, Mádr, ing. Soukup a Kočí z Olomouce, Sameliak, Krčmář Zd. Hasoň, Mrkvice, Vilímek a dr. Strnad z Hranic. Celek byl ve finálovém boji bouřlivě povzbuzován hráči německého Bordesholnu, kteří se tak mohli pochlubit tím, že jako jediní vzali vítěznému celku bod. A protože ženy Zory Olomouc se staly vítězkami ženského turnaje, bylo vítězství Moravy v Praze dokonáno.

Výsledky našeho družstva:

Bordesholm	6 : 6
Aritma	10 : 5
Frankfurt	13 : 5
Chrudim	7 : 6
Viktoria Žižkov	11 : 8

V neděli:	Rožnov	13 : 10
semifinále	Rokycany	10 : 7
finále	Zlín	9 : 6

VFj. □

K U R S FRANCOUZŠTINY

PRO ZAČÁTEČNÍKY I MÍRNĚ POKROČILÉ
POŘÁDÁ VE STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÉ
ŠKOLE

DAQMAR VINDIŠOVÁ

Doba kursu - LEDEN AŽ ČERVEN 1993

CENA VÝUKY - 300,- Kčs

(25 x 2 hodiny týdně)

Příhlášky zasílejte písemně na adresu:

DAQMAR VINDIŠOVÁ

MÁCHOVA 176

753 01 HRANICE

INFORMACE NA TEL. ČÍSLE 2313 -

po 16. hodině

Fima ABC hledá k pronajmutí garáž na dodávkové vozidlo v Hranicích.
Informace na tel. č. 4168
nebo na adrese: ABC,
Radniční 436, Hranice.

HLEDÁ SE PES

V lesích mezi Valšovicemi a Teplicemi se ztratila fenka velšteriera, barva rezavě hnědá, černý hřbet.
Radmila Vítková, Teplická
65, Hranice.

VESELÝ KOUTEK PŘEHLEDU

Hádanky: Co je to?

-Železný ptáček, lněný ocásek (tin a ahlej)

-Jsou dvojčata, celý život žijí vedle sebe, ale jedno druhé nikdy neuvidí (ičo)

-Sám nevidí a jiným ukáže, je němý a hluchý a přesto každému poradí (ítseczor an letazaku)

Zkus říkat rychle: Pekař pekl v peci na pekáči pepřenou pečínku z pepřného vepře.

Kutilové do práce, bude Mikuláš!

Vyrobíme si Mikuláše sami. Vezmi kružítko, nůžky, fixy, kreslicí papír, barevné papíry, staniol, vatu a vyfouknuté vajíčko. Postupuj podle obrázku. Tělo Mikuláše je z kreslicího papíru. Kružítko rozevři tak, aby mezi jeho hroty byla taková vzdálenost, jako je kratší strana listu kreslicího papíru. Pak zabodni kružítko v polovici delší strany papíru a opiš oblouk. Podle této čáry pak odstříhni a stoč do komoutu a slep. Vznikne kužel, na který navlékni (nalep) omát a staniolové ozdoby podle vlastní představy. Nasad' hlavu z vajíčka, na ni zhotov papírovou čepici (mitru), přikresli oči, ústa, nos a nalep vousy. Mikuláš je hotov. Ať se vám, kutilové, podaří.

Alena

 DÁMSKÉ
 KREJČOVSTVÍ
 &
 STŘIHOVÁ
 SLUŽBA
 ALENA HOŘÁKOVÁ
 tel.: 0642 / 29 75

VYROB SI MIKULÁŠE

INZERUJTE
 v
PŘEHLEDU
 dáte o sobě vědět svým
 zákazníkům
 v HRANICÍCH
 Bez vaši inzerce nemůže
 Přehled existovat.

**VHODNÝ
 DÁREK**
 mosazná domovní
 vizitka
 SVP - rytecké
 a grovírovací
 práce, Janáčkova 1
 (vedle spořitelny)
 Hranice.

Pronajmu dřevěnou. garáž a cca
 100 m2 nebytových prostor vhod-
 ných pro sklady.
 Zn.: Bez elektriky, tel. 3098.

PRODÁM pravý včelí med /smíše-
 ný/ - 45 Kčs/kg. Při dodávce vlast-
 ních nádob cena o 5 Kčs/kg nižší.
 Cyril Vaculík,
 Hviezdoslavova 1332, Hranice.

Prodám:
 Zvětšovací přístroj OPEMUS 6.
 Časové spínací hodiny VIPONEL.
 Formátovač ke zvětšováku - ráme-
 ček. Leštička - A4. Inf. na tel. 2218.

ZIMA 93 ZIMA 93 ZIMA 93 ZIMA 93

REST

spol. s r.o.

Radniční 32, HRANICE, PSČ 753 01

/Fax: 0642 / 4365

ZIMA 1993

*Přijímáme objednávky na zimní rekreace pro rodiny,
jednotlivce, podniky, lyžařské kursy a školy v přírodě.*

Bližší informace na naší adrese:

REST

spol. s r.o.

Radniční 32

HRANICE, PSČ 753 01

Tel./Fax: 0642 / 4365

FRÝDEK MÍSTEK

Tel.: 0658 / 230 37

BÁNSKA BYSTRICA

Tel.: 088 / 306 77

ZIMA 93 ZIMA 93 ZIMA 93 ZIMA 93

KINO

KINO „SVĚT“ HRANICE
UVÁDÍ:

Omlouváme se všem čtenářům, ale do tohoto čísla se nám nepodařilo zajisť přehled filmů. Pan ředitel na nás zapomněl.

V minulém čísle Přehledu byla uveřejněna kresba od spisovatele Karla Čapka z knihy Dášeňka

Do redakce jsme dostali tentokrát 25 odpovědí na otázku z minulého čísla. Všem blahopřejeme, všechny odpovědi byly správné.

Výhercem se stává -

JIRÍ ŠKRÍDLO

Cenu, si vyzvedne
v knihkupectví HONZÍK.

PŘEHLED
KUPÓN
Č.3

VELKÁ VÁNOČNÍ SOUPEŤŽ

VELKÁ VÁNOČNÍ HÁDANKÁŘSKÁ SOUPEŤŽ

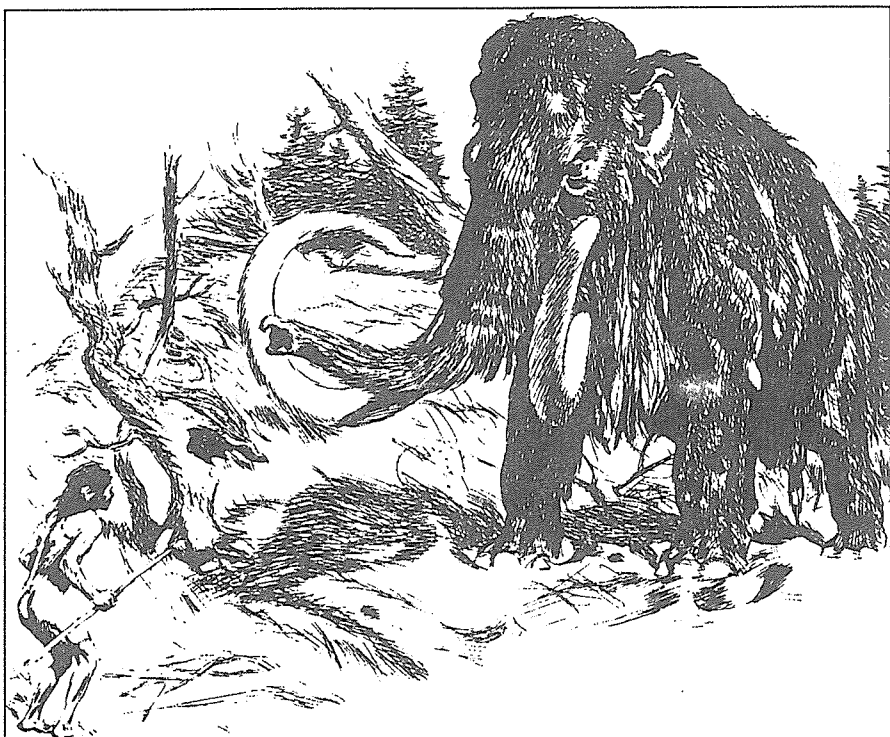
(Soutěž pro celou rodinu)

1) Hranický zámek měl ve svém nádvoří arkády a arkádové chodby. Ty byly a dodnes jsou zazděny a do zdí vsazena okna. Ve kterém století se to stalo?

2) Přesmyčky (kulturní osobnosti):

- a) A ČOLEK JE NÁŠ
- b) RAKSE SOLÍ A JÍ
- c) JEDNA URNA

3) Jak to bylo? Jednoho dne se sešli na diskotéce: Vrána, Sokol, Slaviček, Liška, Kozel, Zajíček, Sova, Stehlík, Skřivánek, Vrabec, Strnad, Beránek. Napadlo je spočítat si nohy a zjistili, že jich mají dohromady 24. Dokážete potvrdit, že je to pravda?

Napište nám JMÉNO MALÍŘE, který nakreslil tuto kresbu, to bude stačit pro zařazení do slosování. Kdo zná může napsat i jméno autora knížky a hlavního hrdiny, který stojí před mamutem.

Podepsané články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Týdeník PŘEHLED - reg. zn. Sm 101, adresa redakce: Hranice, Školní nám. 1, tel.:2529

PŘEHLED III. ročník č.41 připravili: Táňa Barcuřová, Ilona Bartošová Oli V. Helcl, Bohumil Honzík, Jiří Krumník, a Bedřich Novák. Korekturu provedl - Zdeněk Zapletal.

Sazba, tisk a inzeráty upravilo **STUDIO 2H** - Hranice. Tisk - Miroslav SÁBA.

PŘEHLED pravidelně skládají - Marek Lesák, Lukáš Dohnal, Marek Dvořáček, Blanka Kolková aj.